

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0471/2006

20.12.2006

RAPORT

privind responsabilitatea socială corporativă: un nou parteneriat
(2006/2133(INI))

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Raportor: Richard Howitt

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTUL EUROPEAN	3
EXPLANATORY STATEMENT	18
OPINION OF THE COMMITTEE ON INDUSTRY, RESEARCH AND ENERGY	22
OPINION OF THE COMMITTEE ON WOMEN'S RIGHTS AND GENDER EQUALITY	25
PROCEDURĂ	28

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTUL EUROPEAN

privind responsabilitatea socială corporativă: un nou parteneriat (2006/2133(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere cele mai recunoscute două standarde la nivel internațional în ceea ce privește conduita corporativă: Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială și „Orientările pentru întreprinderi multinaționale” ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), precum și codurile de conduită adoptate sub egida unor organizații internaționale precum Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Organizația Mondială a Sănătății și Banca Mondială, dar și eforturile depuse sub auspiciile Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD), în legătură cu activitățile întreprinderilor din țările în curs de dezvoltare,
- având în vedere Declarația Organizației Internaționale a Muncii privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, din 18 iunie 1998, precum și adoptarea de către aceasta a principalelor standarde universale de muncă: abolirea muncii forțate (Convențiile 29 și 105), libertatea de asociere și dreptul la negociere colectivă (Convențiile 87 și 98), abolirea muncii minorilor (Convențiile 138 și 182) și nediscriminarea la angajare (Convențiile 100 și 111),
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului, proclamată de Organizația Națiunilor Unite și, în special, articolul care prevede că fiecare individ și organ al societății este invitat să își exercite rolul de a asigura respectarea universală a drepturilor omului, Pactul internațional din 1966 privind drepturile civile și politice, Pactul din 1966 privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, proiectul de Declarație din 1994 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene, Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului, din 1989,
- având în vedere Convenția privind lupta împotriva corupției a OCDE (1997),
- având în vedere Inițiativa de Raportare Globală (Global Reporting Initiative - GRI) lansată în 1997¹ și orientările actualizate pentru raportare durabilă ale grupului G3, publicate la 5 octombrie 2006,
- având în vedere inițiativa „Global Compact” a Națiunilor Unite, lansată în septembrie 2000,
- având în vedere anunțul din 9 octombrie 2006 făcut de „Global Compact” a Națiunilor Unite și Inițiativa de Raportare Globală privind formarea unei „alianțe strategice”,

¹ www.globalreporting.org

- având în vedere proiectul de norme ale ONU privind responsabilitățile societăților transnaționale și a altor întreprinderi comerciale, cu privire la drepturile omului (decembrie 2003),
- având în vedere rezultatele reuniunii la nivel înalt a ONU pe tema dezvoltării durabile, organizate în 2002, la Johannesburg, și în special apelul lansat în favoarea inițiativelor interguvernamentale în materie de responsabilitate a întreprinderilor, precum și concluziile Consiliului din 3 decembrie 2002 privind urmările reuniunii la nivel înalt,
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU privind activitatea grupului „Global Compact” „Către parteneriate globale – Cooperare consolidată între Națiunile Unite și toți partenerii implicați, în special sectorul privat”, 10 august 2005 (05-45706 (E) 020905),
- având în vedere numirea unui reprezentant special al Secretarului General al Națiunilor Unite pentru afaceri și drepturile omului, raportul său interimar din 22 februarie 2006 (E/CN.4/2006/97) și consultările regionale organizate de acesta la Bangkok, în perioada 26-27 iunie 2006 și la Johannesburg, în perioada 27-28 martie 2006,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 1999 privind normele comunitare aplicabile întreprinderile europene care desfășoară activități în țările în curs de dezvoltare: către un cod de conduită european¹, care recomandă crearea unui cod european de conduită model, susținut de un dispozitiv european de monitorizare,
- având în vedere Convenția de la Bruxelles din 1968, astfel cum a fost consolidată prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială²,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS)³,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 3 decembrie 2001 privind urmările cărții verzi privind responsabilitatea socială corporativă⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 mai 2002 privind cartea verde a Comisiei privind promovarea unui cadru european pentru responsabilitatea socială corporativă⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 mai 2003 privind responsabilitatea socială corporativă: contribuția întreprinderilor la dezvoltarea durabilă⁶,

¹ JO C 104, 14.4.1999, p. 180.

² JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

³ JO L 114, 24.4.2001, p. 1.

⁴ JO C 86, 10.4.2002, p. 3.

⁵ JO C 187 E, 7.8.2003, p. 180.

⁶ JO C 67 E, 17.3.2004, p. 73.

- având în vedere recomandarea Comisiei din 30 mai 2001 privind recunoașterea, evaluarea și expunerea problemelor de mediu în bilanțurile anuale și în rapoartele anuale ale societăților (notificată prin documentul numărul C(2001)1495)¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 iulie 2002 privind comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social intitulată: „Promovarea normelor de muncă fundamentale și îmbunătățirea guvernării sociale în contextul globalizării”²,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 6 februarie 2003 privind responsabilitatea socială corporativă³;
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Guvernare și dezvoltare” (COM(2003)0615),
- având în vedere Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare⁴,
- având în vedere Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind coordonarea procedurilor pentru atribuirea contractelor de achiziții publice, de lucrări, de bunuri și de servicii⁵,
- având în vedere raportul final și recomandările Forumului european multilateral privind RSC, din 29 iunie 2004, inclusiv recomandarea 7, care sprijină acțiunile destinate creării unui cadru juridic corespunzător,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Dimensiunea socială a globalizării – contribuția politicii UE la extinderea beneficiilor pentru toți” (COM(2004)0383),
- având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului privind publicitatea înșelătoare, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”)⁶,
- având în vedere Consiliul European din 22 și 23 martie 2005 care a relansat strategia de la Lisabona, axând parteneriatul dintre UE și statele membre pe tema „Să lucrăm împreună pentru dezvoltare și locuri de muncă”,

¹ JO L 156, 13.6.2001, p. 33.

² JO C 271 E, 12.11.2003, p. 598.

³ JO C 39, 18.2.2003, p. 3.

⁴ JO L 178, 17.7.2003, p. 16.

⁵ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

⁶ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2005 privind exploatarea și munca minorilor în țările în curs de dezvoltare¹,
- având în vedere comunicarea Comisiei privind revizuirea strategiei pentru dezvoltare durabilă – o platformă de acțiune (COM(2005)0658), precum și noua strategie pentru dezvoltare durabilă a UE, adoptată de Consiliu la 9 iulie 2006,
- având în vedere consensul european privind dezvoltarea, semnat de Comisie, Consiliu și Parlamentul European, la 20 decembrie 2005,
- având în vedere noul Sistem Generalizat de Preferințe (SGP+), intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2006, care acordă accesul liber, fără plata taxelor vamale, sau o reducere a acestora pentru un număr mai mare de produse și include, de asemenea, un nou stimulente pentru țările vulnerabile, care se confruntă cu nevoi comerciale, financiare sau de dezvoltare specifice,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți – contribuția UE la punerea în aplicare a unei agende de muncă decente în lume” (COM(2006)0249),
- având în vedere cartea verde privind inițiativa europeană în materie de transparență, 3 mai 2006,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 privind comerțul echitabil și dezvoltarea²,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Modernizarea dreptului afacerilor și consolidarea guvernării corporative în Uniunea Europeană - Un plan pentru a merge înainte” (Planul de acțiune al UE privind guvernarea corporativă) (COM(2003)0284),
- având în vedere audierea „Responsabilitatea socială corporativă – există o abordare europeană?” organizată de Parlamentul European la 5 octombrie 2006,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și avizele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și ale Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A6-0471/2006),

A. întrucât societățile comerciale nu se pot substitui autorităților publice, atunci când acestea din urmă nu reușesc să își exercite controlul asupra respectării standardelor sociale și de mediu,

1. este convins că sporirea responsabilității sociale și de mediu a întreprinderilor, legată de principiul responsabilității corporative, reprezintă un element esențial al modelului social

¹ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

² *Texte adoptate*, 6.7.2006, P6_TA(2006)0320.

european, al strategiei Europei pentru dezvoltare durabilă, permițând rezolvarea problemelor sociale generate de globalizarea economică;

2. salută comunicarea Comisiei care dă un nou impuls dezbaterii UE privind responsabilitatea socială corporativă (RSC), dar ia act de îngrijorările exprimate de unele părți-cheie implicate cu privire la lipsa de transparență și de echilibru în consultările realizate înaintea publicării sale;
3. recunoaște că dezbateră rămâne deschisă între diferitele părți implicate cu privire la o definiție adecvată a RSC și că noțiunea de „ceea ce merge dincolo de respectarea normelor” poate permite unor întreprinderi să pretindă că fac dovadă de responsabilitate socială, când, de fapt, acestea nu respectă legile locale sau internaționale; consideră că asistența UE acordată guvernelor din țările terțe în punerea în aplicare a unor norme sociale și de mediu, în concordanță cu convențiile internaționale, precum și a unor mecanisme eficiente de control, reprezintă un complement necesar pentru promovarea RSC din mediul de afaceri european în întreaga lume;
4. consideră că politicile de RSC ar trebui promovate pe baza meritelor proprii și nu ca un substitut pentru o reglementare adecvată în domeniu și nici ca un pretext pentru introducerea unei astfel de legislații; solicită ca dezbateră RSC la nivel european să fie „depolarizată”, prin refuzul de a susține abordările exclusiv voluntare și obligatorii; reafirmă o abordare esențial voluntară, dar care face posibilă – fără a fi obligatorie – cercetarea bazată pe obiective sociale și de mediu clare și fără a exclude continuarea dialogului și a cercetării privind angajamentele obligatorii;
5. constată că proliferarea inițiativelor voluntare în materie de RSC ar putea fi percepută ca un obstacol pentru mai multe întreprinderi care adoptă politici RSC, în special întreprinderile mici, precum și ca un element de descurajare a companiilor de a întreprinde acțiuni de RSC mai credibile, demonstrând, în același timp, importanța acordată RSC, precum și nevoia de a crea stimulente pentru politici mai ambițioase în materie de RSC; solicită Comisiei să încurajeze diseminarea de bune practici rezultate din inițiative voluntare în materie de RSC; consideră că Comisia ar trebui să ia în considerare și stabilirea unei liste de criterii pe care întreprinderile trebuie să le respecte, dacă pretind că sunt responsabile;
6. consideră că credibilitatea inițiativelor voluntare în materie de RSC depinde, de asemenea, de angajamentul de a încorpora normele și principiile existente, recunoscute la nivel internațional, de o abordare multilaterală, așa cum a recomandat Forumul european multilateral (FEM), precum și de aplicarea unui sistem de monitorizare și control independent; recomandă, în acest sens, crearea unui astfel de mecanism la nivel european;
7. consideră că dezbateră din cadrul UE privind RSC a atins punctul în care accentul ar trebui mutat de la „procese” la „rezultate”, ducând, astfel, la o contribuție cuantificabilă și transparentă a companiilor la combaterea excluziunii sociale și a degradării mediului în Europa și în întreaga lume;
8. recunoaște că multe societăți comerciale fac deja eforturi considerabile și din ce în ce mai intense pentru a se ridica la înălțimea responsabilității lor sociale;

9. constată că piețele și întreprinderile se află în stadii diferite de dezvoltare în Europa; consideră, prin urmare, că o metodă universal aplicabilă care să încerce impunerea unui model unic pentru conduita corporativă nu este pertinentă și nu va duce la o asumare semnificativă a RSC de către întreprinderi; mai mult decât atât, consideră că ar trebui să se pună accent pe dezvoltarea societății civile și, în special, pe sensibilizarea consumatorilor cu privire la o producție responsabilă, pentru a promova asumarea responsabilității de către întreprinderi, acesta reprezentând un angajament pe termen lung și relevant pentru contextul național și regional particular;
10. subliniază că RSC ar trebui să abordeze noi domenii, cum ar fi formarea continuă, organizarea muncii, egalitatea de șanse, incluziunea socială, dezvoltarea durabilă și etica, astfel încât să acționeze ca un instrument suplimentar pentru gestionarea schimbării industriale și a restructurărilor;

Dezbaterea din cadrul UE privind RSC

11. ia act de decizia Comisiei de a înființa o Alianță europeană pentru responsabilitatea socială corporativă, în parteneriat cu mai multe rețele de întreprinderi; recomandă ca, însăși Comisia, să asigure un punct unic de coordonare pentru a menține un anumit grad de sensibilizare privind componența și activitățile Alianței, precum și să stabilească obiective clare, calendare și o viziune strategică care să îi ghideze activitatea; încurajează întreprinderile europene și cele care activează în Europa, mici și mari, să adere la această inițiativă și dorește ca Alianța să se consolideze prin participarea altor părți implicate;
12. consideră că dialogul social a reprezentat un mijloc eficient pentru promovarea inițiativelor în materie de RSC, iar comitetul european de întreprindere a jucat, de asemenea, un rol important în aplicarea celor mai bune practici în materie de RSC;
13. sugerează că o intensificare substanțială a recurgerii la practici RSC în rândul întreprinderilor europene, dezvoltarea de noi modele pentru cele mai bune practici de către întreprinderile de vârf și organizațiile sindicale ale acestora în ceea ce privește diferite aspecte ale RSC, identificarea și promovarea unei acțiuni și reglementări specifice a UE pentru susținerea RSC, precum și evaluarea impactului unor astfel de inițiative asupra mediului și asupra drepturilor umane și sociale ar putea constitui criteriile principale de evaluare a succesului Alianței; sugerează, totuși, ca un termen limită de doi ani să fie stabilit pentru finalizarea activității „laboratoarelor” înființate sub egida acestei Alianțe, după cum a sugerat RSC Europa;
14. constată că reconvocarea Forumului european multilateral a fost adăugată târziu la comunicare și că trebuie luate măsuri pentru a-i convinge pe diferiții participanți de faptul că va avea loc un dialog autentic, cu un real impact asupra politicilor și programelor europene, al căror scop este stimularea și aplicarea RSC în întreprinderile din UE; consideră că trebuie învățate lecții din cei doi ani de funcționare ai RSC, care sunt pozitive în sensul regulii „unde nu e glorie, nu e nici rușine” și, în special, a recurgerii la raportori independenți; subliniază, însă, că sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește ajungerea la un consens; îndeamnă, de asemenea, ca reprezentanții Comisiei să se implice mai activ în dezbateri;

15. solicită Comisiei să invite reprezentanți ai mai multor guverne naționale, regionale și locale, care s-au angajat să utilizeze achizițiile publice și alte instrumente din cadrul administrației publice, în scopul promovării RSC, pentru a forma propriul „laborator” în cadrul Alianței și a integra rezultatele proprii în activitatea ulterioară a acesteia;
16. susține eforturile Comisiei de a extinde componența RSC pentru a include investitorii, sectorul educațional și autoritățile publice, insistând, în același timp, asupra necesității de a menține posibilitatea unui dialog durabil pentru atingerea obiectivelor stabilite;
17. invită Comisia să încurajeze, în monitorizarea progresului RSC, o mai mare participare a femeilor la Forumul multilateral, precum și schimbul de informații și de bune practici în domeniul egalității între sexe;
18. susține cererile în favoarea publicității obligatorii a întreprinderilor și a altor grupuri de presiune, precum și accesul echilibrat între grupurile de societăți și alte părți interesate la procesul de elaborare a politicilor UE;

Legătura dintre RSC și competitivitate

19. salută intenția comunicării de a lega RSC de obiectivele economice, sociale și de mediu ale Agendei de la Lisabona, deoarece consideră că o abordare responsabilă a RSC de către întreprinderi poate contribui atât la creșterea numărului de locuri de muncă, cât și la îmbunătățirea condițiilor de muncă, la asigurarea respectării drepturilor muncitorilor și la promovarea cercetării și a dezvoltării de inovații tehnologice; susține principiul „competitivității responsabile”, ca parte integrantă a programul Comisiei pentru inovație și competitivitate; invită întreprinderile europene să prezinte în rapoartele lor modurile în care contribuie la realizarea obiectivelor de la Lisabona;
20. recunoaște că regulile eficiente privind competiția, în interiorul și în afara Europei, reprezintă un element esențial pentru asigurarea unei practici de afaceri responsabile, în special deoarece fac posibil tratamentul și accesul echitabil pentru IMM-urile locale;
21. reafirmă că implementarea, în contextul RSC, a unor practici de recrutare responsabile și nediscriminatorii, care să promoveze angajarea femeilor și a persoanelor dezavantajate, contribuie la realizarea obiectivelor de la Lisabona;
22. constată o contradicție între strategiile de eficientizare ale societăților, care caută îmbunătățiri continue ale flexibilității și costurilor, și angajamentele voluntare în materie de RSC, care urmăresc evitarea exploatării angajaților și promovarea relațiilor de lungă durată cu furnizorii; salută continuarea dialogului pe această temă;
23. sugerează, în acest context, ca evaluările și monitorizarea societăților europene recunoscute ca responsabile să fie extinse pentru a acoperi și activitățile acestora și cele ale subcontractanților lor, din afara Uniunii Europene, pentru a se asigura că de RSC beneficiază și țările terțe, în special, țările în curs de dezvoltare, în conformitate cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii privind, în special libertatea de a forma uniuni sindicale, interzicerea muncii minorilor și interzicerea muncii forțate, mai concret cea a femeilor, emigranților, populațiilor indigene și a grupurilor minoritare;

24. recunoaște că RSC reprezintă o importantă forță conducătoare pentru întreprinderi și solicită integrarea politicilor sociale, cum ar fi respectarea drepturilor muncitorilor, o politică salarială echitabilă, lupta împotriva discriminării, formarea profesională continuă etc., precum și a problemelor de mediu, axate, în principal, pe promovarea dinamică a dezvoltării durabile, atât prin sprijinirea de noi produse și procedee de fabricație prin intermediul politicilor UE în materie de inovație și comerț, cât și prin elaborarea de strategii de competitivitate sectoriale, subregionale și locale;
25. subliniază că întreprinderile care fac dovadă de responsabilitate socială aduc o contribuție importantă la eliminarea inegalităților ce afectează în special femeile și persoanele dezavantajate, inclusiv persoanele cu handicap, de pe piața muncii în ceea ce privește accesul la un loc de muncă, beneficiile sociale, formarea, dezvoltarea carierei și o politică echitabilă a salariilor; subliniază că întreprinderile ar trebui să își ducă politica de recrutare în conformitate cu Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrare în muncă, formare și promovare profesională și condițiile de muncă¹;

Instrumente ale RSC

26. salută tendința, din ultimii ani, a societăților mari de a publica rapoarte sociale și de mediu; notează că numărul unor astfel de rapoarte a crescut începând din 1993, dar a ajuns destul de stabil în prezent și că doar o mică parte din acestea folosește norme și principii internațional acceptate, acoperă întregul lanț de furnizori ai companiei și implică monitorizarea și verificarea independentă;
27. reafirmă sprijinul Parlamentului pentru o difuzare integrată a informației de ordin social, de mediu și financiar de către companii, susținută de reglementări, care să includă, poate, un prag minim pentru evitarea costurilor disproporționate pentru întreprinderile mici; solicită realizarea de cercetări aprofundate privind aplicarea unor cerințe minime pentru raportarea socială și de mediu în cadrul recomandării Comisiei din 2001 privind informația în materie de mediu, al Directivei din 2003 privind modernizarea contabilă și al Directivei din 2003 privind prospectele, prin sprijinirea transpunerii efective, în toate statele membre, și organizarea de consultări privind posibilitatea consolidării acestor cerințe, cu ocazia următoarei revizuirii, în special o interpretare concretă a riscurilor sociale și de mediu în cadrul cerințelor existente în materie de informare;
28. recunoaște limitele actuale ale „sectorului” RSC în ceea ce privește măsurarea comportamentului corporativ, auditul social și certificarea, în special cu privire la cost, comparabilitate și independență, și consideră necesară dezvoltarea unui cadru profesional care să includă calificările specifice din acest domeniu;
29. recomandă extinderea de către Comisie a răspunderii directorilor de întreprinderi cu mai mult de 1000 de angajați, pentru ca și aceștia să se implice în reducerea la minim a eventualei impact negativ, pe plan social și al mediului, al activităților întreprinderii;

¹ JO L 39, 14.2.1976, p. 40. Directivă modificată de Directiva 2002/73/CE (JO L 269, 5.10.2002, p. 15).

30. reafirmă sprijinul său pentru un sistem comunitar de management de mediu și audit, în special cerința acesteia privind verificarea externă și obligația pentru statele membre de a promova acest sistem și consideră că este posibilă elaborarea de sisteme similare, în domeniul protecției muncii, a drepturile sociale și umane;
31. susține codul de conduită al Alianței internaționale pentru acreditare și etichetare socială și de mediu ca exemplu model de promovare a colaborării între inițiativele de etichetare existente, în special în privința creării de noi etichete sociale la nivel național și european;
32. consideră că consumatorii, clienții, angajații și investitorii trebuie să aibă posibilitatea de a selecta sau respinge produse/furnizori, locuri de muncă și întreprinderi, în funcție de gradul mai mare sau mai mic de responsabilitate a acestora în ceea ce privește condițiile de mediu și sociale;
33. îndeamnă UE să adopte un standard european pentru etichetarea produselor care respectă drepturile omului și drepturile fundamentale ale lucrătorilor;
34. invită Comisia să pună în aplicare un mecanism prin care părțile vătămate, inclusiv resortisanții din țările terțe, să poată solicita compensații împotriva companiilor europene în instanțele judecătorești naționale din statele membre;
35. semnalează omiterea din comunicare a problemei investiției responsabile din punct de vedere social, susține participarea deplină a investitorilor ca părți interesate în dezbaterile privind RSC la nivel UE, inclusiv în cadrul Forumului multilateral, sprijină apelurile lansate de întreprinderi în favoarea transparenței, mai degrabă decât a prescrierii prin introducerea, la nivel UE, a „principiului declarației de interese” pentru fondurile de investiții;
36. subliniază că consumatorii joacă un rol important atunci când este vorba de încurajarea unei producții sau a unor practici comerciale responsabile; consideră, totuși, că există, în prezent, o lipsă de transparență în ceea ce privește consumatorii, din cauza confuziei care există între diferitele standarde ale produselor și sistemele de etichetare aplicate de diferite țări, acest lucru făcând ca etichetele sociale ale produselor existente să fie inefficiente; atrage atenția asupra faptului că, în același timp, societățile suportă costuri considerabile atunci când se adaptează la diferite cerințe și standarde naționale; subliniază, de asemenea, că conceperea de mecanisme de monitorizare pentru etichetarea socială a produselor este costisitoare, în special pentru țările mici;
37. invită Comisia să propună un cadru legislativ care să reglementeze răspunderea solidară a întreprinderilor generale sau principale, pentru a putea soluționa problema abuzurilor care se fac în subcontractarea și externalizarea lucrătorilor și pentru a crea o piață internă transparentă și competitivă pentru toate întreprinderile;
38. sprijină eforturile Eurostat de a crea indicatori pentru măsurarea performanțelor în materie de RSC, în contextul strategiei UE pentru dezvoltare durabilă, precum și intenția Comisiei de a crea noi indicatori pentru măsurarea gradului de conștientizare și a consumului de produse care poartă etichete ecologice, precum și a cotei de producție ce revine întreprinderilor înregistrate în EMAS;

39. reamintește faptul că s-a reflectat asupra numirii unui Ombudsman european pentru RSC, care să realizeze anchete independente privind chestiunile legate de RSC, la cererea întreprinderilor sau a altor părți interesate; solicită ca lucrările privind această propunere și altele similare să fie continuate pe viitor;

O mai bună reglementare și RSC

40. consideră că politicile în materie de RSC pot fi consolidate printr-o mai bună cunoaștere a instrumentelor juridice existente și prin punerea în aplicare a acestora; invită Comisia să organizeze și să promoveze campanii de sensibilizare și să monitorizeze aplicarea răspunderii directe externe, în conformitate cu Convenția de la Bruxelles, iar, în ceea ce privește aplicarea directivelor privind publicitatea înșelătoare și practicile comerciale neloiale, solicită respectarea de către întreprinderi a propriilor coduri voluntare de conduită în materie de RSC;

41. reafirmă necesitatea folosirii unui limbaj simplu și accesibil pentru a încuraja societățile să promoveze RSC;

42. reafirmă faptul că trebuie întreprinse eforturi semnificative de către Comisie și guvernele UE, la nivel național, regional și local, pentru a folosi oportunitățile oferite de revizuirea, în 2004, a Directivelor privind achizițiile publice, în sensul sprijinirii RSC, prin prevederea de clauze sociale și de mediu în contractele de achiziții publice și, dacă este cazul, prin descalificarea întreprinderilor, în special în cazuri de corupție; Comisia, Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare trebuie să aplice criteriile sociale și de mediu stricte pentru toate subvențiile și împrumuturile acordate societăților din sectorul privat, criteriile sprijinite de mecanisme clare de soluționare a plângerilor; dă, drept exemplu, corelarea achizițiilor publice cu respectarea principalelor convenții ale Organizației Internaționale a Muncii și a orientărilor OCDE în Țările de Jos sau cu standardul SA8000 RSF, în mai multe provincii italiene; reamintește că statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a se asigura că orice garanții pentru credite de export îndeplinesc cele mai înalte criterii sociale și de mediu și nu sunt folosite în proiecte care nu sunt conforme cu obiectivele politice ale UE, de exemplu în domeniul energiei sau al armamentului;

43. reafirmă că, în domeniul normelor neobligatorii („soft law”), au fost elaborate reglementări și dispoziții legislative bune și că o astfel de legislație oferă stimulente întreprinderilor care respectă principiile RSC, oferind, în același, companiilor care încă nu au aderat la principiile RSC timpul necesar pentru a se adapta;

Integrarea RSC în politicile și programele UE

44. salută angajamentele Comisiei repetate în comunicare de a sprijini și promova RSC în toate domeniile sale de acțiune și solicită un efort major pentru transpunerea acestor angajamente în acțiuni concrete în toate sectoarele;

45. consideră că dezbaterile privind RSC nu trebuie separate de chestiunile privind responsabilitatea corporativă și că problemele legate de impactul social și de mediu a activității acestora, de relațiile cu acționarii, protecția drepturilor acționarilor minoritari și îndatoririle directorilor de societăți în această privință ar trebui pe deplin integrate în

planul de acțiune al Comisiei privind guvernarea corporativă; subliniază că aceste chestiuni ar trebui luate în considerare în dezbaterile privind RSC; solicită Comisiei să ia în considerare aceste puncte concrete și să vină cu propuneri ferme pentru soluționarea lor;

46. salută sprijinul financiar direct al Comisiei pentru inițiativele în materie de RSC, în special pentru încurajarea inovației, facilitarea implicării părților interesate și asistarea, în caz de nevoie, a grupurilor de victime ale unor greșeli, inclusiv omuciderea comisă de o companie; încurajează Comisia să elaboreze, în mod special, mecanisme care să garanteze că comunitățile care au suferit un prejudiciu de pe urma unei întreprinderi europene au dreptul la o judecată dreaptă și accesibilă; subliniază importanța liniei bugetare B34000 a UE pentru proiecte pilot, cum ar fi cele legate de implicarea lucrătorilor, de fondurile ipotecate pentru sprijinirea RSC în cadrul programului Comisiei pentru competitivitate și inovație și a prevederii ca 3% din cercetarea în domeniul științelor sociale și umaniste să fie acordat rolului afacerilor în societate, în cadrul celui de-al 7-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare; invită Comisia să își intensifice eforturile, prin programele sale de asistență externă, pentru susținerea RSC în cazul întreprinderilor din UE care desfășoară activități în țări terțe;
48. salută angajamentul de a face din educație unul dintre cele opt domenii prioritare de acțiune, solicită o mai profundă integrare a RSC în programul Socrates, punerea la dispoziție a unei game largi de documente informative privind RSC în cadrul viitorului Centru European pentru Resurse Pedagogice și crearea unui repertoriu european online al școlilor cu profil comercial și a universităților care propun cursuri privind RSC și dezvoltarea durabilă;
48. încurajează inițiativele la nivelul UE și al statelor membre care vizează îmbunătățirea predării gestiunii și producției responsabile în școlile cu profil comercial din Europa;
49. subliniază că responsabilitatea socială și de mediu privește, în egală măsură, organizațiile guvernamentale, nonguvernamentale, precum și întreprinderile și solicită Comisiei să își îndeplinească angajamentul de a publica un raport anual privind impactul social și de mediu al propriilor activități directe, precum și de a elabora politici pentru încurajarea personalului din instituțiile europene să se implice benevol în acțiuni comunitare;
50. consideră că, în cadrul RSC, întreprinderile ar putea sponsoriza activități culturale și educaționale care conferă o valoare adăugată politicilor europene din domeniul culturii și al formării continue;
51. invită Comisia să integreze mai bine RSC în politicile sale comerciale, respectând, în același timp, regulile OMC și fără a crea bariere comerciale nejustificate, prin încercarea de a introduce, în toate dispozițiile obligatorii din acordurile bilaterale, regionale sau multilaterale, prevederi în concordanță cu standardele RSC convenite la nivel internațional, cum ar fi orientările OCDE, Declarația tripartită a OIM și principiile de la Rio, precum și prin clauza de rezervă în materie de drepturile omului și responsabilitatea socială și de mediu; salută susținerea acordată acestor obiective în comunicarea privind munca decentă; reiterează solicitarea ca delegațiile Comisiei în țările terțe să promoveze, în cadrul competențelor Comisiei, principiile directe ale OCDE cu privire la întreprinderile multinaționale și să joace rolul de punct de contact; solicită Comisiei și

statelor membre să îmbunătățească funcționarea punctelor naționale de contact, în special prin soluționarea cazurilor particulare ce se prezintă în legătură cu presupuse încălcări comise în cadrul operațiunilor și lanțurilor de furnizori din întreaga lume ale societăților comerciale europene;

52. ia act de contribuția adusă de mișcarea internațională pentru comerț echitabil, pionier al practicilor comerciale responsabile timp de șaiszeci de ani și care demonstrează faptul că astfel de practici sunt viabile și durabile pe tot parcursul lanțului de furnizori; solicită Comisiei să ia în considerare experiența mișcării pentru comerț echitabil și să studieze, în mod sistematic, modul în care această experiență poate fi utilizată în contextul RSC;
53. solicită Comisiei să se asigure că întreprinderile transnaționale cu sediul în UE și care dețin puncte de producție în țări terțe, în special cele care participă la schema SGP+, respectă standardele principale ale OIM, convențiile sociale și de mediu și acordurile internaționale, pentru a realiza un echilibru mondial între creșterea economică și consolidarea standardelor sociale și de mediu;
54. salută angajamentul Consensului european pentru dezvoltare de a susține RSC ca acțiune prioritară; solicită ca, prin acțiuni practice, Direcția Generală Dezvoltare să joace un rol activ în dezbateri, să examineze condițiile de muncă și modalitățile de utilizare a resurselor naturale în țările aflate în curs de dezvoltare, să lucreze atât cu întreprinderile autohtone, cât și cu filialele internaționale ale întreprinderilor din UE, întreprinderile subcontractante și părțile interesate din cadrul acestora, să soluționeze cazurile de abuz și nereguli din lanțurile de furnizori, să combată sărăcia și să asigure o creștere echitabilă;
55. sugerează Comisiei să vizeze implicarea IMM-urilor în RSC prin colaborarea cu organisme intermediare, oferind sprijin specific pentru participarea întreprinderilor cooperatiste/de economie socială prin intermediul organizațiilor specializate corespunzătoare, să utilizeze rețeaua Centrelor europene de informare pentru promovarea directă a inițiativelor în materie de RSC, precum și să ia în considerare numirea, în cadrul Direcției Generale Întreprinderi, a unui trimis special pentru RSC, după modelul trimisului special pentru IMM-uri;
56. recomandă Comisiei realizarea, la nivel european, a unui studiu aprofundat privind diferitele modalități prin care IMM-urile ar putea participa la RSC, precum și stimulentele pentru ca acestea să adopte principiile RSC, cu titlu voluntar și individual, precum și să învețe lecțiile necesare din experiența acumulată și buna practică din acest domeniu;
57. salută angajamentul exprimat în comunicare de a intensifica participarea lucrătorilor și a uniunilor sindicale ale acestora la RSC și solicită din nou Comisiei și partenerilor sociali să se sprijine pe cel 50 de acorduri-cadru internaționale și cele 30 de acorduri-cadru europene negociate până în prezent și care vizează normele fundamentale în materie de muncă aplicabile în anumite sectoare și întreprinderi, într-o abordare globală a dezvoltării responsabilității sociale corporative în Europa și în lume; face referire la comitetul european de întreprindere, care este competent pentru promovarea responsabilității sociale corporative și, în special, pentru promovarea drepturilor fundamentale ale lucrătorilor în cadrul întreprinderilor multinaționale;

58. subliniază importanța rolului partenerilor sociali în promovarea angajării femeilor și în combaterea discriminării; îi încurajează pe aceștia să ia inițiative, într-un cadru RSC, pentru a încuraja participarea crescută a femeilor în consiliile de conducere ale întreprinderilor, în comitetele de întreprindere și în organele pentru dialog social;
59. recomandă ca cercetarea viitoare privind RSC să treacă de simplul „dosar de documentare” pentru RSC și să se concentreze asupra legăturii dintre competitivitate și dezvoltare durabilă la nivel macro (UE și statele membre), la nivel mezo (sectoare industriale și lanțuri de furnizori) și la nivel micro (IMM-uri) și asupra relației dintre acestea, precum și asupra impactului actualelor inițiative de RSC și al eventualelor încălcări ale principiilor RSC; susține rolul principal jucat în acest context de Academia Europeană pentru Afaceri în Societate; invită Comisia să publice un „bilanț anual al RSC” incontestabil, elaborat în cooperare cu experți și cercetători independenți, care să colaboreze informațiile existente, să descrie noile tendințe și să ofere recomandări pentru acțiuni pe viitor;

Contribuția Europei la responsabilitatea socială corporativă la nivel mondial

60. consideră că impactul potențial al politicilor de RSC rămâne maxim în ceea ce privește lanțurile globale de furnizori ale întreprinderilor, pentru a face posibile investițiile responsabile din partea întreprinderilor cu scopul de a contribui la lupta împotriva sărăciei în țările în curs de dezvoltare, de a promova condiții decente de muncă, de a sprijini principiile comerțului echitabil și ale buneii guvernări, precum și pentru reducerea incidenței încălcării de către corporații a standardelor internaționale, inclusiv a standardelor de muncă, în țările unde reglementările sunt slabe sau inexistente;
61. solicită Comisiei să lanseze programe de cercetare specifice asupra acestui impact și să formuleze propuneri pentru sporirea investițiilor responsabile din partea întreprinderilor, precum și a responsabilității acestora;
62. recunoaște că un număr de inițiative internaționale în materie de RSC sunt mai adânc înrădăcinate și au atins o nouă maturitate, inclusiv recenta publicare a orientărilor „G3” de către Inițiativa de Raportare Globală, excluderea a 200 de întreprinderi de către „Global Compact” a Națiunilor Unite și numirea unui reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru afaceri și drepturile omului;
63. solicită Comisiei să preia inițiativa în ceea ce privește solicitările mondiale de reformare a dreptului afacerilor, ca cerință fundamentală pentru o RSC autentică, recunoscută oficial;
64. regretă faptul că, în comunicarea sa, Comisia nu a acordat o mai mare prioritate promovării de inițiative globale și cere Comisiei să dezvolte, în colaborare cu statele membre și părțile implicate, o viziune strategică și condițiile pentru dezvoltarea inițiativelor în materie de RSC la nivel mondial, precum și să depună un efort major pentru a mări semnificativ participarea la astfel de inițiative a întreprinderilor europene;
65. invită statele membre și Comisia să susțină și să promoveze respectarea principalelor norme ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), ca factor constitutiv al responsabilității sociale corporative (RSC) în operațiunile întreprinse de acestea în domeniile în care își desfășoară activitatea;

66. consideră că dimensiunea internațională a RSC ar trebui să reprezinte un stimul pentru elaborarea de linii directoare care să promoveze dezvoltarea de politici de acest tip în întreaga lume;
67. invită Comisia să organizeze, în 2007, în colaborare cu ceilalți parteneri implicați, o inițiativă internațională majoră pentru a marca cea de-a cincea aniversare a angajamentului luat, cu ocazia reuniunii mondiale la nivel înalt pentru dezvoltare durabilă, de a lua inițiative interguvernamentale în domeniul responsabilității corporative;
68. invită Comisia să valorifice succesul Dialogului transatlantic al întreprinderilor privind RSC, din anii 1990, prin organizarea unui exercițiu similar între UE și Japonia;
69. încurajează continuarea dezvoltării de inițiative internaționale pentru transparența totală a încasărilor întreprinderilor europene din activitățile lor în țări terțe, în vederea susținerii respectării depline a drepturilor omului în activitățile acestora din zonele de conflict și a respingerii acțiunilor de lobby, inclusiv „acordurile de țară gazdă” încheiate de companii pentru a submina sau evita reglementările din aceste țări;
70. solicită Comisiei și statelor membre să contribuie la sprijinirea și consolidarea principiilor directoare ale OCDE, în special prin realizarea unei analize a eficienței punctelor naționale de contact europene și a rolului acestora în medierea efectivă dintre părțile implicate în scopul soluționării conflictelor; solicită dezvoltarea unui model pentru punctele naționale de contact europene, cu aplicarea celor mai bune practici pentru înființarea instituțională a acestora, vizibilitatea, accesibilitatea pentru toate părțile interesate și administrarea plângerilor; solicită o interpretare mai largă a definiției investiției în punerea în aplicare a principiilor directoare ale OCDE, pentru a se asigura că problemele care țin de lanțul de furnizori sunt acoperite în procedurile de punere în aplicare;
71. solicită sprijin pentru dezvoltarea Inițiativei de Raportare Globală prin invitarea principalelor întreprinderi din UE să participe la noi abordări sectoriale care să acopere domenii precum construcțiile, produsele chimice și agricultura; solicită, de asemenea, încurajarea cercetării privind participarea IMM-urilor, promovarea activității de diseminare, în special în țările din Europa Centrală și de Est, precum și dezvoltarea de indici de durabilitate în raport cu bursele de valori de pe piețele în formare;
72. solicită Comisiei să includă, în viitoarele acorduri de cooperare cu țările în curs de dezvoltare, capitole privind cercetarea, monitorizarea și sprijinul pentru remedierea problemelor sociale, umane și de mediu în activitățile și lanțul de furnizori din țările terțe ale societăților cu sediul în UE;
73. salută, în principiu, discuțiile care au loc în cadrul Organizației Internaționale pentru Standarde privind crearea unui standard pentru responsabilitatea socială și solicită reprezentanței Uniunii Europene să se asigure că toate rezultatele sunt conforme cu standardele și acordurile internaționale și cu posibilitatea de a dezvolta metode paralele de evaluare și certificare externă;

o

o o

74. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și tuturor instituțiilor și organizațiilor menționate în cuprinsul său.

EXPLANATORY STATEMENT

Corporate Social Responsibility represents business taking more direct responsibility for managing its social and environmental impact, becoming more openly accountable not simply to employees and their trade unions, but also to wider 'stakeholders' including investors, consumers, local communities, environmental and other interest groups.

The rise of CSR can be seen as a response to scandals over the past two decades, involving mainly American corporations, as well as a direct response from within and outside the business community to engage directly in meeting challenges such as climate change, social exclusion and world poverty that have become of increasing concern in an era of economic globalisation.

As Rapporteur, this is the third European Parliament report and resolution I have drafted on this subject since 1999. In meeting countless participants in the CSR "movement" I have been struck at how - at best - those involved carry an excitement and enthusiasm about confronting these challenges of a new era, creating a different vision for business in society, a willingness to take risks in forging new relationships beyond traditional boundaries, a genuine commitment to making a difference in a complex and difficult world. Amongst supporters and critics, there remain some who see CSR as essentially a public relations tool to evade or obstruct business responsibility for social or environmental problems. In addition there are many in the business community who practise CSR, but who do not relate to the jargon and apparatus associated with what has become an industry in its own right. Nevertheless CSR has proved it is neither a fad nor a fashion, with both business and political leaders recognising our own responsibility to move it forward.

The EU response to the CSR debate emanated from the Commission's call to business to help combat social exclusion in the mid 1990s, the European Parliament resolution of 1999 calling for a binding code of conduct to govern EU companies' environmental, labour and human rights compliance worldwide, together with the 2000 call of EU Heads of State for businesses to support CSR as part of the Lisbon Agenda.

The Commission Green and White Papers on CSR in the early 2000s put CSR on the agenda for EU institutions, and the setting up of a European Multistakeholder Forum enabled a genuine debate to take place amongst stakeholders, although one frequently frustrated by traditional assumptions and ways of working of social partners at the EU level. These processes succeeded in fostering an EU-wide debate on CSR, but largely failed to address what the EU could itself do to 'add value' to the debate, or to take concrete actions to promote responsible business.

There followed successive delays by the Commission in publishing its response over two years, caused by an unwillingness to confront the fundamental polarisation between those amongst business and other stakeholders who want to see CSR subject to transparency requirements laid down through external verification and/or legislation with an explicit role for stakeholders, and those who want to see CSR as a business-only led exercise which should evolve without public policy input beyond speeches, press conferences and awards ceremonies.

The Commission ultimately decided to opt-out from the debate, producing a Communication firmly backing an anti-regulation approach. Commissioners held a series of private meetings with selected company representatives to negotiate on the text of the Communication, then described it as "agreed" by business, and only met personally with interested NGOs to discuss its contents following on from publication. The key Commission official responsible for CSR appears to have been moved from his job, perhaps to make way for this new 'consensus'. A leaked memo from the European employers organisation UNICE described the Communication as a "true success" because "concessions to other stakeholders... will have no real impact". This has cast doubt on the sincerity of a last-minute change to reconvene the CSR Multistakeholder Forum, and suggests the Commission may have allowed excessive corporate lobbying in contradiction to its own Transparency Initiative of November 2005.

The European Parliament therefore has some strategic choices to make in determining its response to the Communication.

Although it would be easy to damn the entire process, this would probably lead the EU to retreat from the CSR debate altogether, so how can it be made to work?

First, the "Alliance for Business" must itself achieve minimum levels of organisation and transparency that its company participants would themselves expect in any of their own business activities. Lessons should also be learnt from the procedural difficulties of the Multistakeholder Forum, and it should be able to research and dialogue regulatory responses in order to 'depolarize' the debate between voluntary and mandatory approaches.

The Commission should become a full participant in both sets of discussions, and a new focus for all actors should be recommendations for specific actions within EU policies and programmes to implement the different aspects of CSR.

The opportunity should be used to back mandatory requirements for corporate and other lobbyists in EU policy-making, to demonstrate our Parliament's commitment to inclusive, balanced and transparent debate.

The European Parliament should not reject the Commission's focus on the link between competitiveness and CSR, partly because it does offer new political visibility, and partly because in pursuing an anti-regulatory approach, the Commission has if anything underplayed the "value creation" approach to CSR driven by the business opportunities for developing new socially and environmentally innovative products and processes by EU companies.

However Parliament has to recognise that companies facing competitors who seek to adopt less rigorous CSR standards, small businesses who face multiple and contradictory demands from the companies they supply, investors and consumers who find the information on which they want to make ethical choices confused and uncertain - all mean we should reject the "anything goes" approach to CSR adopted by the Commission, and return to the concept of 'convergence' which they previously advocated. By backing an essentially voluntaristic approach, "picking winners" amongst CSR initiatives (although not individual companies), and rejecting "one size fits all", we can adopt an approach more relevant to today's debate, but which still carries large support within the business community itself.

To 'depolarize' our own debate on mandatory versus voluntary approaches, the European Parliament should confine itself to repeating our positions of 2002 and 2003 for a single piece of new legislation for integrated social, environmental and financial reporting by companies - at least for larger companies. No more, no less. It is the ultimate "appropriate regulation" simply requiring transparency, so that voluntary, market-based responses are enabled amongst potential company recruits, investors and consumers.

Rather than advocating additional new legislation beyond this, Parliament can instead advance the EU's promotion of CSR by utilising existing EU legislation, policies and programmes. The Communication shares these aims, but Parliament can help write some of the detail that the Commission chooses to avoid.

Companies are invited to address social and environmental impacts within the business reviews as part of three separate EU corporate governance regulations. We should call for major efforts to raise awareness of these provisions, support effective transposition throughout the EU and consult around issues of 'materiality' and other ways to strengthen these provisions in the future. There should be no artificial divide between CSR and issues of corporate accountability and governance.

Important and genuine EU-level initiatives are underway to promote CSR in full respect of internationally agreed standards and the multistakeholder approach and these should be supported. The draft resolution recommended to Parliament follows detailed discussions with CSR Europe, the European Social Investment Forum, the European Academy of Business in Society as well as many others.

The Commission itself is invited to both raise awareness and directly apply existing policies on misleading advertising, foreign direct liability and public procurement, including setting up an Alliance laboratory, to send a strong signal in favour of responsible business. This is entirely consistent with recommendation 7 of the Multistakeholder Forum, fully backed by the business representatives, in favour of "a legal framework... to allow companies who wish to go further through CSR, to benefit from this in the market place, both in the EU and globally".

On institutional responses, a case is made for establishing an EU ombudsman on CSR and for an 'Annual State of CSR' report, but Parliament is recommended against the "quick fix" of establishing a European social label which could suffer problems of credibility, in favour of increasing collaboration and consistency amongst existing labels - another example of convergence.

Finally, I want to suggest a way of converting a debate on CSR in the EU which has been too often characterised by disagreement, delay and suspicion - towards the one of excitement, enthusiasm and commitment which I described at the start.

The European Parliament could seek to shift the debate much more into the context of global CSR strategies. Companies are much more comfortable with this approach, in order to allay fears that EU action could put them at a disadvantage against international competitors. Trade unions are increasingly negotiating worldwide International Framework Agreements recognising the global markets in which EU companies operate. Activists recognise that the

biggest examples of violations of environmental, labour or human rights take place down the global supply chain of 'Northern' companies in 'Southern' developing country markets, and that the ultimate aim must be for a binding international convention on corporate accountability - as argued at the World Summit on Sustainable Development at Johannesburg.

The Commission should recognise that such an approach cannot mean opting-out from actions at the EU-level, and indeed provides a greater challenge of marshalling political opinion amongst Member States in favour of decisive action at the international level. The German, Portuguese and French EU Presidencies due in the next two years are all enthusiastic to undertake actions in this area, and Parliament should suggest that Europe 'leads' the international debate by convening an international conference to review and take forward the Johannesburg commitment for "inter-governmental initiatives on corporate accountability" to mark its fifth anniversary. I am also suggesting a bilateral EU-Japan dialogue in this field.

Such an approach also means concerted efforts to integrate CSR in the EU's development and trade policies, including fully operationalising the OECD Guidelines on Multinational Enterprise - promised but never fulfilled.

When the UN Special Representative on Business and Human Rights is openly considering regulatory responses to the CSR debate, the renowned Global Reporting Initiative arising from the UN Environmental Programmes is openly seeking convergence of CSR tools with business, when the UN Global Compact has removed 200 companies from its initiative for failing to abide by its requirements - the Commission will also be confronted by the reality that the "anything goes" approach of its Communication is both out-of-date and outmoded.

But if the European Parliament can succeed in writing a resolution which helps make effective and transparent the mechanisms for dialogue on CSR within the EU, in encouraging the Commission to make good its words by concrete actions which visibly demonstrate the 'value-added' of an EU approach within existing EU policies and programmes, and which at the same time stops Europe from falling behind the international CSR debate and instils some of the vision and spirit from the global CSR movement into our own discussions - then Europe's CSR debate can be put back on track.

29.11.2006

OPINION OF THE COMMITTEE ON INDUSTRY, RESEARCH AND ENERGY

for the Committee on Employment and Social Affairs

on corporate social responsibility: a new partnership
(2006/2133(INI))

Draftsman: Gunnar Hökmark

SUGGESTIONS

The Committee on Industry, Research and Energy calls on the Committee on Employment and Social Affairs, as the committee responsible, to incorporate the following suggestions in its motion for a resolution:

1. Stresses the role of corporate social responsibility (CSR) in contributing to sustainable development and the Lisbon Strategy as regards matters such as the more rational use of natural resources, better results from innovation, poverty reduction and greater respect for human rights;
2. Supports the initiative taken by the Commission to create a forum for dialogue with stakeholders between and across Member States that facilitates the exchange of best practice and raises awareness of CSR at European level; emphasises, nevertheless, that the Commission must not undertake initiatives to establish yet another redundant regulatory framework that brings rules that do not exist in the Member States into play;
3. Stresses that the involvement of companies in CSR activities should always be voluntary and should take into account the current state of development of the market in all of the Member States, as well as their business culture, compliance with the social partnership principle and political aspects; stresses also that CSR activities can not be a substitute for public sector activities where such measures are properly called for and must be independent of regulatory frameworks that apply to actors in the public sector;
4. Points out that CSR should tackle new areas such as lifelong learning, the organisation of work, equal opportunities, social inclusion, sustainable development and ethics, so as to act as an additional instrument for managing industrial change and restructuring;

5. Encourages companies to individually decide on benchmarks for CSR solutions; believes that CSR activities that do not emanate from within companies but are imposed from outside could have adverse effects on the willingness of companies to invest in and trade with other countries, particularly developing countries, and could thereby reduce the chances of economic development and efforts to eradicate poverty;
6. Highlights the importance of building trust and consensus and support for internationally accepted principles such as the OECD Guidelines for Multinational Enterprises, in view of the fact that there is no universally agreed measurement system for CSR activities;
7. Welcomes a dialogue that encourages companies to create a reasonable balance between ethical considerations, profit-making and competitiveness; rejects the notion that efforts to increase profits are inconsistent with ethical behaviour and acknowledges the benefits to welfare and sustainability derived from open and competitive markets; stresses the ethical and commercial responsibility never to violate basic human rights or freedoms, which all European businesses in their activities in third countries should bear; also recalls the positive effects European companies can have on local working conditions and the environment and the importance of the transfer of know-how and technology that follows foreign investments and business operations in host countries; also stresses the responsibility of companies involved as employers or concerned parties in third countries never to take advantage of the existing oppression of citizens; shares the view that consumers have an important role to play in the economy;
8. Believes that the international dimension of CSR should be a stimulus for guidelines to be drawn up promoting the development of policies of this kind throughout the world.

PROCEDURE

Title	Corporate social responsibility: a new partnership
Procedure number	2006/2133(INI)
Committee responsible	EMPL
Opinion by Date announced in plenary	ITRE 15.6.2006
Enhanced cooperation – date announced in plenary	
Drafts(wo)man Date appointed	Gunnar Hökmark 20.6.2006
Previous drafts(wo)man	
Discussed in committee	10.10.2006 28.11.2006
Date adopted	28.11.2006
Result of final vote	+: 27 -: 1 0: 0
Members present for the final vote	Jan Březina, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Giles Chichester, Den Dover, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, Fiona Hall, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Eugenijus Maldeikis, Reino Paasilinna, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto
Substitute(s) present for the final vote	Pilar Ayuso, Gunnar Hökmark, Lambert van Nistelrooij
Substitute(s) under Rule 178(2) present for the final vote	
Comments (available in one language only)	

27.11.2006

OPINION OF THE COMMITTEE ON WOMEN'S RIGHTS AND GENDER EQUALITY

for the Committee on Employment and Social Affairs

on corporate social responsibility: a new partnership
(2006/2133(INI))

Draftswoman: Marie Panayotopoulos-Cassiotou

SUGGESTIONS

The Committee on Women's Rights and Gender Equality calls on the Committee on Employment and Social Affairs, as the committee responsible, to incorporate the following suggestions in its motion for a resolution:

1. Calls on the Member States and Commission to support and promote respect for the core standards of the International Labour Organization (ILO) as a factor in the corporate social responsibility (CSR) of undertakings in the areas in which they operate;
2. Recalls the need to foster socially and ecologically responsible entrepreneurship in order to achieve the Millennium Development Goals; encourages the Commission and Member States to promote and make full use of women's potential in this sphere but considers that an undertaking will be socially responsible only if it respects all the rights of its workers;
3. Draws attention to the fundamental role which undertakings play as regards respect for the values underpinning the Union; encourages them to adopt appropriate and non-discriminatory recruitment practices with a view to promoting, in conformity with national and European legislation, the employment of women (raising the female employment rate to at least 60% in accordance with the Lisbon objectives) and disadvantaged persons, including disabled persons; calls on the Member States and the Commission to reward companies' good practice in this area, particularly by awarding prizes or other distinctions;
4. Calls for a responsible recruitment policy with regard to groups that are discriminated against or are socially disadvantaged, and for people whose work capacity is limited owing to disability;

5. Requests the Member States and the Commission to undertake to promote CSR in all European undertakings operating both within and outside the European Union; calls on the Commission to consider, as part of the work of the new Alliance on CSR, the creation a charter of good practice to which European companies could subscribe;
6. Emphasises that undertakings demonstrating social responsibility make an important contribution towards redressing the inequalities that affect particularly women and disadvantaged persons, including disabled people, on the job market, not least as regards access to employment, welfare benefits, training, career development and a fair wages policy; emphasises that undertakings should conduct their recruitment policy in accordance with Council Directive 76/207/EEC of 9 February 1976 on the implementation of the principle of equal treatment for men and women as regards access to employment, vocational training and promotion, and working conditions¹;
7. Points out that socially responsible behaviour involves compliance with national and Community legislation on equality and non-discrimination in all the activities of companies, including with regard to relocation;
8. Stresses the importance of the role of the social partners in promoting women's employment and combating discrimination; encourages them to take initiatives, within a CSR framework, to encourage increased participation by women in company boards, works councils and social dialogue bodies;
9. Emphasises that CSR should involve the adoption of policies aimed at promoting a high-quality working environment, in conformity with national and European legislation, as well as enabling a better reconciliation of work and family life;
10. Considers that, as part of CSR, companies could sponsor cultural and educational activities that offered added value to European policies in the field of culture and lifelong learning;
11. Calls on the Commission to encourage, in the monitoring of progress on CSR, greater female participation in the Multi-Stakeholder Forum and the exchange of information and good practices in the field of gender equality;
12. Calls for a holistic understanding of CSR, since the social responsibility of an undertaking is not restricted to direct employment relationships but also embraces other areas of life.

¹ OJ L 39, 14.2.1976, p. 40. Directive amended by Directive 2002/73/EC (OJ L 269, 5.10.2002, p. 15).

PROCEDURE

Title	Corporate social responsibility: a new partnership
Procedure number	2006/2133(INI)
Committee responsible	EMPL
Opinion by Date announced in plenary	FEMM 15.6.2006
Enhanced cooperation – date announced in plenary	
Drafts(wo)man Date appointed	Marie Panayotopoulos-Cassiotou 11.7.2006
Previous drafts(wo)man	
Discussed in committee	5.10.2006 23.11.2006
Date adopted	23.11.2006
Result of final vote	+: 15 -: 0 0: 0
Members present for the final vote	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Zita Gurmai, Esther Herranz García, Livia Járóka, Pia Elda Locatelli, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Christa Prets, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen
Substitute(s) present for the final vote	Anna Hedh, Sophia in 't Veld, Heide Rühle
Substitute(s) under Rule 178(2) present for the final vote	
Comments (available in one language only)	...

PROCEDURĂ

Titlu	Responsabilitatea socială corporativă: un nou parteneriat										
Numărul procedurii	<u>2006/2133(INI)</u>										
Comisia competentă în fond Data anunțării în plen a autorizării	<u>COFMAS</u> <u>15.6.2006</u>										
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	<u>CD</u> <u>15.6.2006</u>	<u>CAEM</u> <u>15.6.2006</u>	<u>CICE</u> <u>15.6.2006</u>	<u>CIPIC</u> <u>15.6.2006</u>	<u>CAJ</u> <u>15.6.2006</u>						
	<u>CDFES</u> <u>15.6.2006</u>										
Avize care nu au fost emise Data deciziei	<u>CD</u> <u>11.7.2006</u>	<u>CAEM</u> <u>5.9.2006</u>	<u>CIPIC</u> <u>4.9.2006</u>	<u>CAJ</u> <u>11.9.2006</u>							
Cooperare consolidată Data anunțului în plen											
Raportor(i) Data numirii	<u>Richard Howitt</u> <u>19.4.2006</u>										
Raportor(i) substituit (substituiți)											
Examinare în comisie	<u>13.9.2006</u>	<u>4.10.2006</u>	<u>22.11.2006</u>	<u>18.12.2006</u>							
Data adoptării	<u>19.12.2006</u>										
Rezultatul votului final	<table style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td style="text-align: right;">+</td> <td style="text-align: center;"><u>25</u></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">-</td> <td style="text-align: center;"><u>15</u></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">0</td> <td style="text-align: center;"><u>0</u></td> </tr> </table>					+	<u>25</u>	-	<u>15</u>	0	<u>0</u>
+	<u>25</u>										
-	<u>15</u>										
0	<u>0</u>										
Membri titulari prezenți la votul final	<u>Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Emine Bozkurt, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Sepp Kusstatscher, Jean Lambert, Raymond Langendries, Thomas Mann, Mario Mantovani, Csaba Öry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Jean Spautz, Struan Stevenson, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer</u>										
Membri supleanți prezenți la votul final	<u>Udo Bullmann, Françoise Castex, Richard Howitt, Jamila Madeira, Claude Moraes, Roberto Musacchio, Elisabeth Schroedter, Patrizia Toia</u>										
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final	<u>Jean-Pierre Audy</u>										
Data depunerii	<u>20.12.2006</u>										
Observații (date disponibile într-o singură limbă)											